

UITGAVE VAN DE
CLIËNTENRAADWilliam Schrikker
Jeugdbescherming
& Jeugdreclassering

DE CLIËNTEN krant

Verbindingen

2

Weg met het stempel

3

Moeders helpen moeders

4

Op volle kracht vooruit

Lockdown of niet, de leden van de Cliëntenraad van de William Schrikker (vlnr.): Rudi Kempe, Margret van Zwol, Johan Schuurman (technisch voorzitter), Carla Brouwer, Anita Euverman, Auke Rubingh en Monique van Delden hebben niet stilgezeten. Na in 2021 veel vergaderingen noodgedwongen online te hebben gehouden, komen ze weer maandelijks bijeen. Om mee te praten en mee te denken over het beleid en werk van de William Schrikker. Op volle kracht vooruit. Dat willen ze en dat doen ze. (Op de foto ontbreekt Carla Hoekstra.)

REGELING

bijzondere kosten

Alles wat een kind nodig heeft, moeten de ouders betalen. Maar soms kunnen ouders dat echt niet. De Cliëntenraad heeft zich daarvoor ingezet met de Regeling Bijzondere Kosten. Het kan bijvoorbeeld gaan om:

- Reiskosten voor ouders om hun kind te bezoeken (verhoogd van 4 naar 6 keer per jaar)
- Zak- en kleedgeld voor kinderen in een instelling
- Het gaat vaak om kosten voor kinderen die niet thuis wonen

VRAGEN HIEROVER?

Neem contact op met je jeugdzorgwerker.

Top 5 AFKORTINGEN

- 1 OTS**
Ondertoezichtstelling
- 2 UHP**
Uithuisplaatsing
- 3 VOTS**
Voorlopige ondertoezichtstelling
- 4 AKJ**
Advies- en Klachtenbureau Jeugdzorg
- 5 MDO**
Multidisciplinair overleg

Meepraten? Meld je aan!

Wil je meepraten over de gang van zaken bij de William Schrikker? Dat kan! De Cliëntenraad is altijd op zoek naar nieuwe leden.

OUDERS EN JONGEREN, IEDEREEN IS WELKOM.

De raad komt één keer per maand bijeen. Alle partijen, cliënten, bestuurders en medewerkers zitten dan samen om het beleid te bespreken. Er wordt naar iedereen geluisterd.

INTERESSE?

Stuur een mailtje naar clienraad@wsg.nu of bel: **088-5261225**

CLIËNT LOUISE LE SAGE:

'BLIJ DAT IK DE KANS HEB GEKREGEN'

Een hulpverlener die voor een gesloten deur stond, redde door 112 te bellen Louise en haar kinderen van een koolmonoxide vergiftiging. Aangezien Louise dat door haar verslaving per ongeluk zelf had veroorzaakt, betekende dit wel direct uithuisplaatsing van de tweeling. Zelf ging ze linea recta via het ziekenhuis naar de afkickkliniek...

Louise Le Sage (43) is moeder van vier kinderen. Twee jongens van 20 en 18 en een jongen en meisje van 4. De twee oudste wonen elders, de tweeling is inmiddels weer thuis. Met veel ondersteuning, onder meer van zorgaanbieder Linc naar Zorg en de William Schrikker, lukt dat nu.

Dat was een tijdje geleden wel anders. Louise: "Ik gebruikte van alles, ghb, cocaïne, speed. Ik dacht dat ik alleen daardoor rust in mijn hoofd kon krijgen en daarmee als alleenstaande moeder de boel op de rit kon houden. Omdat ik mijn jongsten absoluut niet ook nog kwijt wilde, zoals de twee oudsten, probeerde ik mijn verslaving verborgen te houden. Maar ja, toen ging het helemaal mis. Ik werd bewusteloos op de grond aangetroffen, er stond een lege pan op het fornuis en de tweeling zat in de woonkamer op de grond te spelen..."

Uithuisplaatsing volgde. De kinderen kregen een Voorlopige Ondertoezichtstelling (VOTS) en daarmee kwam de William Schrikker in beeld. Louise stopte zo acuut met drugs dat ze op de intensive care belandde. Na drie maanden in een afkickkliniek mocht ze naar huis. "Ik wilde zo snel mogelijk weer een moeder zijn voor mijn kinderen. Daar wilde ik echt alles voor doen. Ik heb de rechter gesmeekt om ze terug te geven en direct beloofd dat ik voortaan altijd clean zou blijven."

In eerste instantie zaten de kinderen in een pleeggezin waar Louise helemaal geen goed gevoel over had. Daarop werden ze bij een ander echtpaar ondergebracht en daarmee had ze wel een klik. Zo goed dat Louise er al snel op huisbezoek ging.

"Alles wat ik moest doen, deed ik. Ik was altijd bang dat een uithuisplaatsing nooit meer teruggedraaid zou worden. Maar dat is gelukkig wel gebeurd. Ik ben ontzettend blij dat ik de kans heb gekregen om te laten zien dat ik het wel kan." Na ruim een jaar in een pleeggezin gewoond te hebben, zijn de kinderen inmiddels al weer een jaar terug bij Louise. Maar... ze hebben er een logeeraadres bij. Elk weekend gaan ze op vrijwillige basis naar het pleeggezin. Omdat alle partijen dat fijn vinden. Zodat Louise een beetje kan bijtanken en de pleegouders het contact met de tweeling waar ze zo dol op zijn, in stand houden. Louise: "Ik heb ze peetoom en peettante gemaakt. De relatie met hen is heel speciaal, we zijn heel goed bevriend geraakt."

Wist u dat...?

Wie in aanraking komt met de William Schrikker denkt vaak dat-ie de enige is die dit overkomt. Dat is uiteraard niet zo. Maar om hoeveel mensen gaat het nou eigenlijk wel? Wat speelt er nog meer en hoe lang duurt dat meestal? Hieronder een greep uit de cijfers van 2021.

ORGANISATIE INFORMATIE

352

gemeenten onder contract

44

contracten met jeugdzorgregio's en hoofdaanemers

969

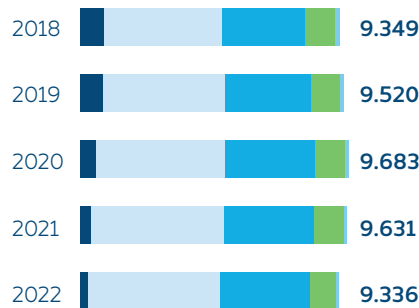
medewerkers op 31-12-2021

Instroom: 269
Uitstroom: 337

CLIËNTEN EN MAATREGELEN

Aantal unieke cliënten met maatregelen op 1 januari

Gemiddelde looptijd maatregelen op 1 januari

	2018	2019	2020	2021	2022
BZM	207	245	219	253	299
OTS	754	729	699	725	742
Voogdij	1.358	1.463	1.514	1.604	1.635
JR T&B	439	457	464	528	524

Instroom in gesloten Jeugdhulp in 2021, per kwartaal

MEER WETEN? Kijk bij Feiten en Cijfers op www.williamschrikker.nl

Van pleegouder naar Raad van Toezicht

Verbindingen

We zitten op het bed in haar slaapkamertje in het gezinshuis. Elia vlecht armbandjes van draadjes wol. Na enkele jaren weekendpleegouder te zijn geweest, staan we open voor een kind dat langere tijd bij ons komt wonen. Daarom komen we kennismaken met Elia. Wij kennen haar uit de verhalen die haar pleegzorgwerker ons vertelde. Wij hebben eerst voor Elia een welkomstboekje gemaakt met foto's en verhaaltjes over ons gezin. Nu ontmoeten we elkaar echt, heel spannend. Gelukkig voelt het direct goed. Bij het weggaan krijgen we beiden een draadjesarmband van haar.

Draadjes. Verbindingen tussen haar en ons, tussen ons en haar moeder en grootouders, haar broertje en zusjes. Verbindingen met vele voogden en pleegzorgbegeleiders. Ik geloof in de kracht van verbinding. Ieder draagt vanuit zijn eigen rol en energie, bij aan de ontwikkeling en de vorming van een kind.

Zoals een Afrikaans spreekwoord luidt: 'Er is een dorp nodig om een kind op te voeden'.

Nu onze pleegkinderen alweer jaren op eigen benen staan, vind ik het fijn om als toezichthouder bij Partners voor Jeugd op een andere manier bij te dragen aan de zorg voor kinderen en gezinnen die soms een steuntje in de rug nodig hebben. Indirect en ook weer in verbinding. Met de Raad van Bestuur van Partners voor Jeugd, met de leden van de cliëntenraden en met de ondernemingsraad. En ik neem mijn eigen praktijkervaringen met jeugdzorg natuurlijk ook mee.

Het armbandje van Elia is na al die jaren vergaan, maar de draden die onze pleegkinderen en ons verbinden, zijn gelukkig onbrekbaar. Zo hoop ik ook nog lange tijd verbonden te blijven aan Partners voor Jeugd.

Tanja Ineke, Lid Raad van Toezicht Partners voor Jeugd

ANITA EUVERMAN:

‘Haal kracht uit wat er fout is gegaan’

Als kind maakte Anita Euverman (33) al kennis met jeugdzorg. Nadat ze zelf moeder was geworden, herhaalde de geschiedenis zich; haar kinderen kregen een ondertoezichtstelling (OTS). Nu die is opgeheven, heeft ze zich gemeld als lid van de Cliëntenraad: “Om met mijn ervaringen, anderen te helpen.”

De oudste van Anita, een meisje, was nog geen jaar oud toen haar zoon werd geboren. Vanwege meldingen over huiselijk geweld – “mijn relatie was niet goed” – kwamen in die tijd al regelmatig medewerkers van Veilig Thuis en in hun spoor allerlei andere hulpverleners over de vloer. “Terwijl ik nog in het herstelproces van de bevaling zat, moest ik allerlei testen afleggen. Vervolgens kreeg ik het stempel: verstandelijk beperkt. Ongelooflijk. Er is met mij zeer onrechtvaardig omgegaan. Ik werd totaal niet gehoord, het was echt heel erg”, zegt Anita.

Een jarenlange strijd volgt, waarin ze zichzelf door alle ellende steeds kleiner voelt worden en over zich heen laat lopen. Tot ze haar kinderen kwijt dreigt te raken, dat is de druppel die de emmer laat overlopen. Op dat moment verandert ze in een leeuw. Met steun van iemand van de organisatie ‘Bondgenoot van naasten’, weet Anita het tij te keren.

“Achter de schermen is toen onder meer door het AKJ (Advies- en Klachtenbureau Jeugdzorg) eerst gekeken naar wat er allemaal bij mij in huis gebeurde. Daarna zeiden deze professionals: ‘je hebt gelijk, dit kan zo echt niet’. Er werden vervolgens twee nieuwe voogden aangesteld en er werd een Eigen Kracht-conferentie georganiseerd om mijn netwerk in te schakelen. Ik heb best een prima netwerk, maar dat werd eerder nooit ingezet.”

OTS

Daarop ging het vrij snel de goede kant op. De OTS is sinds twee jaar opgeheven. De kinderen, inmiddels 8 en 9 jaar oud, wonen bij Anita. Om de week gaan ze in principe het weekend

naar hun vader en de vakanties en feestdagen proberen ze te verdelen.

Op de vraag hoe het nu met haar gaat, antwoordt Anita: “Redelijk. Maar dat is genoeg, beter wordt het waarschijnlijk niet. Al die jaren heb ik op de automatische piloot geleefd, mijn zelfredzaamheid was volledig kapot gemaakt. Ik kon me niet ontwikkelen omdat ik continue moest vechten tegen dat stempel dat mij ten onrechte was opgeplakt. Inmiddels is het formeel wel verwijderd maar ik raak het niet zomaar meer kwijt. De wonden die ik heb opgelopen moeten genezen. Daar zal ik littekens aan overhouden, het is niet anders.”

Dossiers

Om erkenning te krijgen voor wat haar is overkomen en het allemaal een plekje te geven, heeft ze al haar dossiers opgevraagd. Ze hoopt daarin de bron te vinden; te zien wie precies welke schade heeft aangericht.

Tegelijk hebben de gebeurtenissen haar ook kracht en inspiratie gegeven om zich op haar manier in te gaan zetten voor verbetering van de jeugdzorg. “Ik hoop sowieso dat zoveel mogelijk kinderen bij hun ouders kunnen blijven. En dat de daarvoor benodigde hulp in de gezinnen, beter gaat aansluiten bij de behoeften van ouders en kinderen die het betreft. Dat hoop ik echt van harte. Het zou mooi zijn als ik daar, door actief te zijn bij de Cliëntenraad, een steentje aan kan bijdragen. Helemaal loslaten wat er bij mij is gebeurd, kan ik niet. Bij mij is het weliswaar ontzettend fout gegaan, maar het kan ook anders. Ik weet dat er ook hele goeie hulp kan zijn.”

ADVIES- EN KLACHTENBUREAU

Soms verloopt de hulp niet zoals je wilt of had verwacht. Het AKJ zoekt dan uit wat er aan de hand is.

www.akj.nl

VAN DE VOORZITTER: ALTIJD IN BEWEGING

De Cliëntenraad heeft ook in 2021 geen moment stilgezeten. Het hele jaar door waren de leden, al was het meestal online, in beweging om zich in te zetten ten behoeve van de jeugdzorg. Technisch voorzitter Johan Schuurman kijkt terug op een pittig jaar. Vijf belangrijke punten op een rij.

1 Drie leden van de raad, Monique van Delden, Carla Brouwer en Carla Hoekstra, hebben een opleiding tot **ervaringsdeskundige** gevolgd. Daardoor worden zij voortaan ingezet bij het zaken als het inwerken van nieuwe jeugdzorgwerkers of de opzet van nieuwe tools. Zoals een app voor aanstaande moeders: Talk2Mama. Hierover, en over wat deze ervaringsdeskundigen nog meer doen om een bijdrage te leveren aan verbetering van de jeugdzorg, staat op pagina 4 in deze krant een artikel.

2 Natuurlijk was Covid een onderwerp dat in 2021 veel aandacht vroeg. De maatregelen van de overheid hadden grote invloed op de hulpverlening van de William Schrikker. Zo werden bezoeken aangepast, gingen jeugdzorgwerkers minder op huisbezoek en voerden ze meer gesprekken online of via de telefoon. De Cliëntenraad heeft hierover continu gezocht naar **oplossingen** om de hulpverlening zo goed mogelijk door te laten gaan.

3 Ook heeft de raad zich gebogen over de jaarrekening 2021 en de jaarbegroting 2022. Op advies van de Cliëntenraad is daarbij **extra geld** vrijgemaakt voor de regeling bijzonder bijkomende kosten. Vanuit deze regeling worden bepaalde zaken betaald voor cliënten die niet via andere regelingen vergoed kunnen worden. Zie voorpagina voor meer informatie.

4 De Cliëntenraad is zich er verder zeer van bewust dat de jarenlange bezuinigingen op de jeugdzorg en de krapte op de arbeidsmarkt ertoe heeft geleid dat de **kwaliteit** onder druk is komen te staan. De zorgen hierover zijn een belangrijk terugkerend bespreekpunt met de bestuurder.

5 Ook is er dit jaar gekeken naar de binnengekomen klachten. De **klachtenregeling** voor cliënten was erg ingewikkeld en in zeer formele juridische taal geschreven. Op advies van de Cliëntenraad is een tekening gemaakt waarop de route van de klachten duidelijk te volgen is zodat dat iedereen eenvoudig kan zien hoe je een klacht over de hulpverlening kunt indienen. Deze tekening staat op pagina 4 in deze krant.

ERVARINGSDESKUNDIGEN ACTIEF VOOR JEUGDZORG

Moeders helpen moeders

Als je eigen moeder er nooit voor je was, hoe weet je dan wat je moet doen als je zelf een kind krijgt? Of waar vind je steun na een uithuisplaatsing? Tijdige en goeie hulp kan veel ellende voorkomen. Dat weten Cliëntenraadsleden Carla Hoekstra, Carla Brouwer en Monique van Delden maar al te goed. Op basis van hun eigen leven, zetten ze zich nu in als ervaringsdeskundigen, ten behoeve van de jeugdzorg.

Monique en de twee Carla's hebben alle drie een opleiding tot ervaringsdeskundige gevolgd. Daar hebben ze geleerd om wat ze zelf hebben meegemaakt, te gebruiken om anderen te helpen. Die anderen kunnen cliënten zijn van de William Schrikker, maar ook jeugdzorgwerkers of bestuurders. Zo werkten ze bijvoorbeeld mee aan de ontwikkeling van 'Talk2mama', een app voor professionals om kwetsbare aanstaande moeders te begeleiden.

Het drietal heeft niet alleen meegedacht over de inhoud, maar ook over de tekeningen die daarin worden gebruikt. Deze pictogrammen moeten in een oogopslag duidelijk maken wat de vrouw in kwestie kan verwachten tijdens de zwangerschap en de bevalling. Denk daarbij aan zaken als voeding, middelengebruik en de relatie met de vader van het kind.

"Als ik destijds deze app had gehad, was het makkelijker geweest voor mij om mijn problemen bespreekbaar te maken. Want wat wist ik ervan? Wat hoorde er wel of niet bij? Ik had

Carla Hoekstra en Monique van Delden.

geen idee", zegt Carla Hoekstra, moeder van twee nog jonge kinderen. Haar oudste woont in een pleeggezin, de jongste bij haar en haar vriend.

Voor Monique van Delden is de zwangerschap al wat langer geleden. Haar jongste is inmiddels 20. Hij werd op zijn vijfde onder toezicht geplaatst. "Ik was een alleenstaande moeder. Toen ik voor het eerst zwanger was, mijn oudste is nu 27, vroeg

ik me af of ik het wel goed zou doen. Mijn eigen moeder was er nooit geweest voor mij. Het was zwaar. Zeker na de komst van de tweede, die drie maanden te vroeg is geboren. De hulp kwam voor mij te laat. Dat wil ik voor anderen voorkomen door me in te zetten als ervaringsdeskundige."

Het oudste kind van Carla Brouwer overleed zestien jaar geleden na 36 weken zwangerschap. Haar jongste, een zoon van 14, woont op dit moment bij zijn vader. Hij werd op zijn vierde onder toezicht geplaatst. Onder meer vanwege agressief gedrag. Dit was zo heftig dat hij voor behandeling werd opgenomen in een instelling. Carla: "In eerste instantie vond ik dat vreselijk. Maar toen kwam de

voogd met kaartjes waarop tekeningen stonden, daarmee liet ze zien wat ik nog wel en niet mocht. Dat vond ik een heel goed systeem. Die uitleg gaf me rust. Ik hoop dat de app voor aanstaande moeders hetzelfde kan betekenen."

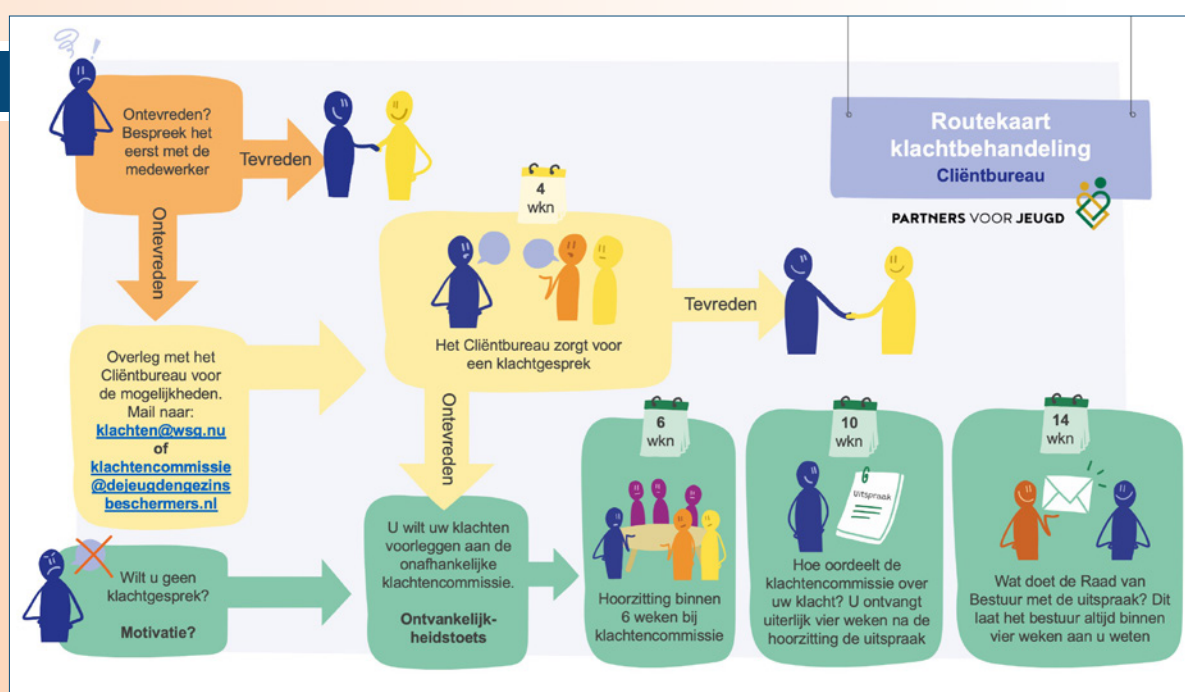
Carla Brouwer: "De meeste mensen schrikken zich rot als er iemand van de William Schrikker over de vloer komt, maar dat is niet nodig. Ze komen voor de veiligheid van je kind."

WAT ALS JE NIET TEVREDEN BENT?

Het kan gebeuren dat je niet tevreden bent over de hulp die je krijgt van de William Schrikker. Wat dan? Om te beginnen is het goed om je zorgen bespreekbaar te maken bij je jeugdzorgwerker. Want als aannames en irritaties gaan opstapelen, komt dat zeker de samenwerking niet ten goede.

Er is altijd de mogelijkheid om een klacht in te dienen. Dit kan – zie de routekaart hiernaast – best een wat langer durend proces zijn. Daar ben je, als je middenin een hulpverleningstraject zit, niet altijd mee geholpen. Denk dan eens aan de mogelijkheid om een bemiddelingsgesprek aan te vragen. Dat gaat meestal sneller dan de weg via de klachtencommissie. Je kunt een bemiddelingsgesprek schriftelijk aanvragen bij je jeugdzorgwerker of zijn/haar leidinggevende.

Daarna toch niet tevreden? Dan kan een klacht indienen altijd nog.

COLOFON

Redactie Leden Cliëntenraad i.s.m. Jans Media & Meer • Angela Jans • jansmedia@xs4all.nl

Fotografie Winand Stut • www.winandstut.nl

Vormgeving Studio Jorrit van Rijt • www.jorritvanrijt.com

Druk CS Grafimedia – www.csgrafimedia.nl

Uitgave Cliëntenraad William Schrikker

Krant (niet) ontvangen?

De leden van de Cliëntenraad zijn vrijwilligers en maken geen onderdeel uit van de William Schrikker. Op de vorige editie van deze krant is een aantal reacties bij de raad binnengekomen. Heel veel positieve opmerkingen die voor de leden van de Cliëntenraad een extra stimulans vormen om dit werk in hun vrije tijd te kunnen blijven doen.

Wat ook blijkt, is dat er cliënten zijn die deze krant niet willen ontvangen. Stuur een e-mail naar: cliëntbureau@pvj.nl als u deze krant niet meer wilt ontvangen. We proberen er dan voor te zorgen dat deze krant niet meer bij u in de bus terecht komt. Mocht dat desondanks toch gebeuren, bieden we daarvoor onze verontschuldiging aan.